

วารสาร เรียนรู้ประชาธิปไตย

ปีที่ 6 ฉบับที่ 20 เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2557

วารสารศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบบอบประชาธิปไตยที่ 3

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๕๘

Happy New Year

ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายโปรดดลบันดาลให้พี่น้องประชาชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประสบแต่ความสุข ความเจริญสมบูรณ์ พูลผลด้วยจตุรพิธพรชัย สัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ และขอขอบคุณที่ได้ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วยดีเสมอมา

สำหรับแนวทางการดำเนินชีวิตในปีใหม่นี้ ขอให้ทุกท่านตั้งใจทำหน้าที่ของแต่ละบุคคลอย่างเต็มกำลังความสามารถ ซื่อสัตย์ สุจริต เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อประเทศชาติสืบไป

นายภูซงค์ นุตราวงค์

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านวารสาร “เรียนรู้ประชาธิปไตย” ที่เคารพทุกท่าน วารสารฉบับนี้ออกสู่สายตาท่านผู้อ่านในช่วงเทศกาลปีใหม่ พุทธศักราช 2558 ในช่วงเทศกาลขึ้นปีใหม่เป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองและการส่งความสุขถึงกัน และสิ่งที่เราทำกันเป็นธรรมเนียมในเทศกาลแห่งความสุขนี้คือการส่งความปรารถนาดีและคำอวยพรถึงกันไม่ว่าจะกล่าวอวยพรให้แก่ญาติผู้ใหญ่หรือคนที่เคารพนับถือ เพื่อนฝูงหรือคนที่รัก ถ้อยคำอวยพรต่าง ๆ ล้วนเป็นดังพลังที่จะทำให้ผู้ที่ได้รับมีความสุข ความสดชื่น เต็มไปด้วยพลังแห่งความปรารถนาดีนับเป็นการเริ่มต้นปีใหม่ด้วยความเบิกบาน แต่ความสุขความสำเร็จดังคำอวยพรจะเป็นจริงได้และอยู่กับเราได้นานเพียงใดขึ้นอยู่กับเราที่จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างเหตุปัจจัยให้ถึงพร้อม และไม่ควรที่จะไปคาดหวังในผลที่เกิดขึ้น เพราะหากเราคาดหวังแล้วผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปดังที่คาดหวัง ความทุกข์ก็จะเกิดขึ้นในใจทันที แต่ไม่ว่าความสุขหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับเราขอให้เข้าใจว่าทั้งความสุขและความทุกข์ก็จะอยู่กับเราไม่นานคนเราจึงพานพบทั้งสุขและทุกข์หมุนเวียนกันไปจึงขอให้ทุกท่านมีหัวใจที่แข็งแกร่งรับได้ทั้งความสุขและความทุกข์ และสำหรับปี 2558 ก็จะเป็นปีที่มีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกพลเมือง ส่งเสริมวิถีประชาธิปไตย คือส่งเสริมให้บุคคลในสังคมมีการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักประชาธิปไตยในการอยู่ร่วมกัน รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น เคารพในกติกา มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งในช่วงนี้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้จัดให้มีการอบรมวิทยากรกระบวนการตามหลักสูตรพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย จำนวน 3 รุ่น เพื่อสร้างวิทยากรกระบวนการให้มีความรู้ ทักษะและสามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ตลอดจนสร้างจิตสำนึกพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ติดตามอ่าน ให้การสนับสนุนและฝากคำติชมดี ๆ เข้ามาซึ่งก็ขอน้อมรับด้วยใจและจะนำไปพัฒนางานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ในส่วนของวารสารฉบับนี้หากมีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และยินดีรับข้อเสนอแนะของทุกท่านด้วยความยินดียิ่ง พบกันฉบับหน้าครับ

CONTENT

การเมืองการปกครองของประเทศไทย.....	4-6
ความเป็นธรรมในสังคม.....	7
ประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้.....	8-12
ประชาชนต้องเป็น “พลเมือง”	
จิตสำนึกในการอยู่ร่วมในสังคม.....	13-14
มุมมองภาพ...คุณประโยชน์ของสตรอเบอร์รี่.....	15
จัดโต๊ะทำงานตามหลักฮวงจุ้ย ไม่ยาก!	16-17
ปลายทาง “ประชาธิปไตย”.....	18-19
เรื่องของหนู ที่ไม่ใช่หนูๆ อีกต่อไป.....	20
กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ฯ 3.....	21-23
รอบรู้ตามขวาม.....	24-29

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ด้านการจัดการมีส่วนร่วม)
ผู้อำนวยการสำนักการณรงค์และเผยแพร่
ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด (15 จังหวัดภาคใต้)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ (มอ.หาดใหญ่)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์ (มอ.ปัตตานี)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์ (ม.หาดใหญ่)

บรรณาธิการ

ร.ต.อ.สมนึก กลุมณี
ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3

กองบรรณาธิการ

น.ส.พัชรี รังสิโยภาส, น.ส.สุรธยา ชูกำเหนิด,
นางวารุณี ล้อมลิ้ม, นางวัชรภรณ์ ไชยศรี,
น.ส.ดวงพร บุญทองเพชร, นายมนพ ชุมณี,
นายฉลอง คงแจ่ม, นายชานนท์ ทองเจือ,
นายสุเทพ บุญชู, น.ส.อัญชลี บุญทา

ฝ่ายจัดการเผยแพร่

น.ส.สุรธยา ชูกำเหนิด, นายธนกร เกื้อประพันธ์,
น.ส.กนกวรรณ น้อยเยี่ยม

รวบรวมข้อมูล/จัดหน้า

น.ส.อัญชลี บุญทา

จัดทำโดย

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3
สำนักการณรงค์และเผยแพร่ สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พิมพ์ที่

ร้านพิภพศิลป์ ดีไซน์ แอนด์ พริ้นท์
92 ซ.สามมิตร ถ.ธรรมานุญูวิทลี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 074-223595, 081-5414768

การเมืองการปกครองของ ประเทศมาเลเซีย

กรวิทย์ เทะกลาง พุริยบรีญ
นักศึกษาระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยอูตรมาเลเซีย

โครงสร้างการเมืองและการปกครอง ของประเทศมาเลเซีย

เนื่องจากประเทศมาเลเซียเคยเป็นเมืองขึ้นของประเทศอังกฤษทำให้ได้รับอิทธิพลของโครงสร้างการเมืองการปกครองของประเทศอังกฤษมาคือการปกครองด้วยโครงสร้างของระบบรัฐสภา ระบบรัฐบาลซึ่งมาเลเซียมีทั้งระบบรัฐบาลกลางหรือสหพันธ์ (Federal Government) และรัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) สำหรับโครงสร้างการเมืองการปกครองโดยทั่วไปเป็นดังนี้

โครงสร้างการปกครองของมาเลเซีย แบ่งออกเป็นระดับต่างๆ ดังนี้

1 ระดับสหพันธรัฐ (Federal Government)

ถือได้ว่าเป็นรัฐบาลแห่งชาติซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศมาเลเซียในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆ ในเวทีระหว่างประเทศการทำสนธิสัญญา การกำหนดนโยบายต่างประเทศ การป้องกันประเทศการรักษาความมั่นคงภายใน การกำหนดกฎหมาย การศาล การแปลงสัญชาติ การคลัง การค้า พาณิชย์และอุตสาหกรรม (สิดาสอนสี, 2541: 247)

1.1) สถาบันประมุขในโครงสร้างของการปกครองของรัฐบาลกลางมีการแยกประเภทของผู้นำระดับสูงดังนี้

1.1.1) กษัตริย์เป็นประมุขของประเทศเป็นผู้นำสูงสุดของประเทศแต่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งประเทศมาเลเซียได้เรียกกษัตริย์ของตนว่ายังดีเปอร์ตวนอากง (Yang Di Pertua Agong) ที่มีที่มาจากการเลือกตั้งทุกๆ 5 ปีจากบรรดาสุลต่านที่เป็นประมุขของรัฐทั้ง 9 รัฐที่เรียกว่ายังดี

เปอร์ตวนเนเกอรี (Yangdi Pertuan Negeri) ในส่วนอำนาจของกษัตริย์หรือประมุขจะเกี่ยวข้องกับด้านศาสนาพิธีการต่างๆ นอกจากนี้ยังมีอำนาจในด้านอื่นๆ เช่น อำนาจทางการบริหาร และนิติบัญญัติกล่าวคือกฎหมายจะต้องประกาศใช้ถูกยับยั้งหรือถูกแก้ไขโดยกษัตริย์อีกทั้งกษัตริย์ยังมีอำนาจในการแต่งตั้งให้หัวหน้าพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากหรือที่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.1.2) ที่ประชุมแห่งประมุขรัฐมีความเกี่ยวข้องกับกษัตริย์ สุลต่าน ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม องค์ประกอบของที่ประชุมฯ ประกอบขึ้นจากสุลต่าน 9 รัฐและ 4 ผู้ว่าแห่งรัฐ ปีนัง มะละกา ซาบาห์ และซาราวัก ส่วนอำนาจหน้าที่หลักของที่ประชุมฯ คือการแต่งตั้งกษัตริย์และอุปราชหรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

1.2) สถาบันบริหารในส่วนนี้มีเพียง 2 กลุ่มผู้นำคือนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

1.1.1) นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) เป็นผู้นำสูงสุดของฝ่ายบริหารตามระบบรัฐสภานายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองที่สมาชิกได้รับเลือกเข้ามานั่งในสภามากที่สุดหรืออาจเป็นหัวหน้าพรรคที่เป็นแกนนำในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้กษัตริย์จะเป็นผู้ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีสำหรับหน้าที่นั้นนอกจากจะเป็นผู้นำคณะรัฐบาลในการบริหารประเทศแล้วนายกรัฐมนตรียังสามารถแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงในระบบราชการ นอกจากนี้ยังต้องถวายนโยบายการปกครองและการบริหารรัฐให้แก่กษัตริย์ ทราบให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้พิพากษา อธิบดีกรม ตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการบริหารสาธารณะและคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกด้วย

1.2.2) คณะรัฐมนตรี (The Cabinet) ถือว่าเป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบายอันมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า นายกรัฐมนตรีเองจะเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามกระทรวงต่างๆ ซึ่งจะมีสมาชิกของคณะรัฐมนตรีทั้งหมด 26 คนจาก 24 กระทรวง (ไม่รวมรองรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วย) (ชัยโชค จุลศิริวงศ์, 2545: 171)

2. ระดับรัฐ

รัฐบาลแห่งรัฐเป็นรัฐบาลท้องถิ่นของรัฐในประเทศมาเลเซียจำนวน 13 รัฐทำหน้าที่ปกครองบริหารราชการในรัฐนั้นๆ มีลักษณะเป็นรัฐบาลเล็กๆ 13 รัฐบาลอยู่ในประเทศเดียวกัน เพราะมีโครงสร้างเช่นเดียวกับรัฐบาลกลางที่ประกอบด้วย

2.1) **ประมุขแห่งรัฐ** คือเจ้าผู้ครองรัฐใน 9 รัฐหรือเรียกอีกชื่อว่ายังดีเปอร์ตวนเนเกอร์ (Yang-di PertuanNegeri) ซึ่งทรงมีพระอิสริยยศแตกต่างกันโดยเจ้าผู้ครองรัฐยะโฮร์ ตรังกานุ ปาหัง สลังงอร์ เปอร์ลิส กลันตัน เนกรีซัมบิลัน เคดาห์ และเปรัก มียศเป็น “สุลต่าน” ซึ่งในปัจจุบันพระประมุขหรือพระราชอาของสหพันธรัฐมาเลเซียคือเจ้าผู้ครองรัฐเคดาห์ มีพระยศเป็น “พระมหากษัตริย์” (ยังดีเปอร์ตวนอาอง - Yang Di PertuaAgong) นับตั้งแต่วันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2011 ตามระบบการเลือกประมุขของประเทศ เจ้าผู้ครองรัฐทรงมีพระอำนาจในฐานะองค์พระประมุขของแต่ละรัฐเป็นอย่างมาก อาทิ เช่น ทรงให้คำแนะนำแก่ฝ่ายบริหารของรัฐและทรงเป็นผู้ปกป้องสิทธิพิเศษของชาวมลายูและความสำคัญของศาสนาอิสลาม ส่วนอีก 4 รัฐที่ไม่มีเจ้าผู้ครองรัฐ ได้แก่ มะละกา ปีนัง ซาบาร์ และซาราวัก ซึ่งแต่ละรัฐจะมีข้าหลวง (Yang-dipertua) ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลกลางทำหน้าที่เป็นประมุขโดยทำหน้าที่ด้านพิธีการเป็นส่วนมาก

2.2) **ฝ่ายบริหารรัฐบาล** แห่งรัฐจะมีมุขมนตรีแห่งรัฐ (Menteri Besar) ในรัฐที่มีเจ้าผู้ครองรัฐส่วนในรัฐที่ไม่มีเจ้าผู้ครองรัฐจะมีผู้ว่าการรัฐ (Ketua Menteri) โดยแต่งตั้งมาจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารรัฐ (Executive Council หรือชื่อย่อว่าExco) ดูแลด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ความปลอดภัยสาธารณะ การศึกษา หรือสุขภาพอนามัยของผูกรในรัฐโดยแต่ละรัฐมีอิสระในการบริหารจากรัฐบาลกลางพอสมควร ยกเว้นด้านการต่างประเทศ การทหาร การเงิน และเศรษฐกิจมหภาค ที่ยังคงอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐ

2.3) **ฝ่ายนิติบัญญัติ** แต่ละรัฐมีสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ (DewanUndanganNegeri หรือ State Legislative Assembly) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับรัฐสภาในรัฐบาลกลาง หากแต่ในระดับรัฐจะมีเพียงสภาเดียวประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนโดยทำหน้าที่ออกกฎหมายท้องถิ่นภายในรัฐ มีวาระ 5 ปี

2.4) **ฝ่ายตุลาการ (ในระดับรัฐ)** งานด้านตุลาการส่วนใหญ่ในประเทศมาเลเซียจะอยู่ในระดับรัฐ ซึ่งแต่ละรัฐก็มีสถาบันตุลาการของตนแยกออกเป็น 7 ประเภทด้วยกันคือ (ชัยโชค จุลศิริวงศ์, 2542)

1. ศาลสูง (High Courts) ถือว่าเป็นศาลรองลงมาจากศาลสหพันธรัฐและศาลอุทธรณ์มีอยู่สองแห่งในประเทศคือศาลสูงมลายาประจำคาบสมุทรมลายูและศาลสูงแห่งรัฐซาบาร์ และรัฐซาราวัก ศาลเหล่านี้มีอำนาจเต็มที่ในการพิจารณาคดีอาญาและคดีแพ่ง นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการรับอุทธรณ์และดูแลศาลระดับที่ต่ำๆ ลงมายกเว้นคดีของศาลอิสลามและศาลของชนพื้นเมือง

2. ศาลเฉพาะ (Session Courts) ศาลประเภทนี้จะกระจายกันอยู่ตามเมืองใหญ่ส่วนหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคดีจะทำได้กับคดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี และคดีแพ่งที่จะต้องคืนทรัพย์ไม่เกิน 2 หมื่นริงกิต

3. ศาลแขวง (Magistrates Courts) แบ่งออกเป็นศาลแขวงชั้น 1 และชั้น 2 มีหน้าที่ในการพิจารณาคดีอาญาและคดีแพ่งที่โทษสถานเบาคือจำคุกไม่เกิน 2 ปีและจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่เกิน 5,000 ริงกิต และไม่เกิน 250 ริงกิตตามลำดับ

4. ศาลท้องถิ่น (Penghulu Courts) ศาลเหล่านี้จะพิจารณาคดีที่มีการกระทำผิดเล็กน้อยในระดับกึ่งอาเภอหรือตำบล วิธีการคือผู้พิพากษาจะพยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการออมชอม หลีกเลี่ยงกระบวนการทางศาล แต่ถ้าจะมีการลงโทษก็จะปรับไม่เกิน 50 ริงกิต

5. ศาลเยาวชน (Juvenile Courts) จะพิจารณาคดีของบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี

6. ศาลอิสลาม (Islamic Courts) พิจารณาคดีที่กระทบต่อหลักศาสนาโดยตรง ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติตามข้อบัญญัติของศาสนา การแต่งงาน การหย่าร้างหรือเรื่องมรดกเป็นศาลประเภทเดียวที่มีขอบเขตอำนาจจำกัดเฉพาะกับชาวมุสลิม และหากมีการอุทธรณ์ต้องเสนอต่อสุลต่านของรัฐนั้นๆ ไม่ใช่ต่อศาลสูง

7 ศาลของชนพื้นเมือง (Native Courts) เป็นศาลที่ประจำอยู่ในรัฐซาราวักและซาบาร์ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มักมีเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมที่ต่างไปจากชาวมลายูที่อาศัยอยู่บนท้องทวีป แต่อำนาจศาลจะมีเต็มที่ในกรณีที่คุณกรณีเป็นชาวพื้นเมืองไม่ว่าจะคดีอาญาคดีแพ่งหรือศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ทั้ง 2 รัฐยังมีศาลอุทธรณ์ของชาวพื้นเมืองซึ่งเป็นศาลสูงด้วย

3 การปกครองส่วนภูมิภาค

การปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่นภายในแต่ละรัฐนั้นอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลมลรัฐอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าการปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นเรื่องภายในของแต่ละรัฐที่จะสามารถบริหารจัดการและออกแบบโครงสร้างได้เอง แต่โดยส่วนใหญ่รูปแบบการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในแต่ละรัฐก็จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในภาพรวมการปกครองส่วนภูมิภาคของประเทศมาเลเซียมีลักษณะการแบ่งโครงสร้างคล้ายกับประเทศไทย โดยการกำหนดให้มีหน่วยการปกครองระดับอำเภอและตำบล จะมีความแตกต่างบ้างก็ตรงที่บุคคลผู้มาทำหน้าที่ปกครองในหน่วยการปกครองระดับภูมิภาคทั้งในระดับอำเภอและตำบล มาจากการแต่งตั้งของส่วนกลางมีฐานะเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงการเคหะและการปกครองส่วนท้องถิ่น

อำเภอ (District) อำเภอถือเป็นหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย อำเภอประกอบด้วยตำบลหลายๆตำบลมารวมกันจึงเกิดขึ้นเป็นอำเภอ หัวหน้าของการปกครองระดับอำเภอเรียกว่านายอำเภอ นายอำเภอเป็นข้าราชการประจำมาจากการแต่งตั้งของกระทรวงการเคหะและการปกครองส่วนท้องถิ่น (ไซคซัย 2542) นายอำเภอจะถูกโยกย้ายสับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาเพราะเป็นสิทธิ์ขาดของรัฐบาลมลรัฐในการเปลี่ยนตัวนายอำเภอในเขตต่างๆ (อุทัย หิรัญโต, 2515: 21) สถานะของนายอำเภอเปรียบเสมือนเลขาธิการประจำรัฐในระดับอำเภอ กล่าวคือรับผิดชอบงานบริหารทุกเรื่องในระดับอำเภอ เป็นหัวหน้าส่วนราชการทั้งหมดภายในอำเภอและทำหน้าที่คอยเชื่อมโยงประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานที่อยู่ต่ำกว่าระดับอำเภอ หน้าที่ของนายอำเภอมีอยู่อย่างกว้างขวางดังจะกล่าวต่อไปนี้

- 1) มีอำนาจในการพิจารณาที่ดินในระดับอำเภอหรือต่ำกว่า ในบางรัฐนายอำเภอมีสถานะเป็นอัยการอีกด้วย
- 2) ปกครองและดูแลเกี่ยวกับทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- 3) ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีต่างๆเช่นภาษีที่ดิน
- 4) ทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำชุมชนขนาดใหญ่ระดับอำเภอเพื่อการสาธารณะประโยชน์ เช่น เรียกรายเงินเพื่อบำรุงการศึกษา เป็นต้น
- 5) เป็นประธานคัดเลือกผู้นำท้องถิ่นเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2546: 92-93)

ตำบล (Mukim) เป็นการปกครองส่วนภูมิภาคในลำดับที่รองจากอำเภอ ตำบลประกอบขึ้นจากหมู่บ้านหลายๆ หมู่บ้านมารวมกัน หัวหน้าตำบลเรียกว่าก้านัน (Head of Mukim หรือ Penhuln) (บงกช พันธุมโสภณ, 2505 และอุทัย หิรัญโต, 2515) ก้านันในมาเลเซียเป็นข้าราชการเต็มตัวมาจากการสอบแข่งขัน และแต่งตั้งโดยส่วนกลางและทำงานอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของนายอำเภอนายอำเภอมีสิทธิ์ที่จะโยกย้ายก้านันไปยังตำบลใดก็ได้ภายในเขตอำเภอ ก้านันเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงการเคหะและการปกครองส่วนท้องถิ่น.

ติดตามต่อฉบับหน้า

สรุปและเรียบเรียงจาก

ไพลิน ภูจินาพันธุ์ระบบการปกครองท้องถิ่นของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย.

กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2556

กรวิทย์ เกษกลาง, ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย- มาเลเซีย, 2542.

กระทรวงพาณิชย์, ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการค้าของประเทศมาเลเซีย, 2553

ชัยโชค จุลศิริวงศ์, การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองมาเลเซีย, “โครงการวิจัยชุด:

การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”, สีสอนศรี

บรรณานุกรม, สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์, คบไฟ, กรุงเทพฯ, 2542

ชัยโชค จุลศิริวงศ์, พรรคการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: ศึกษาเฉพาะประเทศ

อินโดนีเซียฟิลิปปินส์ไทยและมาเลเซีย, สีสอนศรีบรรณานุกรม, กรุงเทพฯ:

สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545

ทองสุข เกตุโรจน์, ประวัติศาสตร์มาเลเซียสิงคโปร์ บรูไน. กรุงเทพมหานคร :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2540

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์และคณะ, บทบาทอำนาจหน้าที่ของก้านันผู้ใหญ่บ้านและ

การปกครองท้องถิ่น (รายงานการศึกษาวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการ

กฤษฎีกา), 2546

Website

<http://asiapacific.anu.edu.au/newmandala/2014/06/11/the-confusion-about-constitutional-monarchy-in-malaysia/>

<http://www.manager.co.th/>

<http://www.dailynews.co.th/>

<http://www.apecthai.org/apec/th/profile1.php?continentid=2&country=m9#>

การเมืองการปกครอง

<http://www.thaipost.net/news/070513/73180>

<http://aseanwatch.org/2012มาเลเซีย> (23-27 ม.ค. 55)

http://thai.senate.go.th/about/asean/asean_parliament_id.php?id_parliament=5

http://www.baanjommyut.com/library_2/asean_community/malaysia/index.html

http://nailmonchanok.blogspot.com/p/blog-page_12.html

ความเป็นธรรมในสังคม

รวบรวมโดย ชานนก์ ทองเชื้อ

มนุษย์เป็นสัตว์ที่อยู่เป็นสังคม การที่อยู่ร่วมกันก็ย่อมมีการประพฤติปฏิบัติต่อกันและกัน รวมทั้งมนุษย์แต่ละคนย่อมมีแนวปฏิบัติของตนเองว่า จะกระทำการอะไร อย่างไร ด้วยเหตุผลอะไร โดยธรรมชาติมนุษย์มีแนวโน้มที่จะไฝหาความสุข ความสบาย หลีกหนีความทุกข์ยาก ความลำบากและโดยธรรมชาติมนุษย์อาจจะปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเลวร้ายหรืออย่างเอารัดเอาเปรียบ หากว่าตนเองจะได้รับประโยชน์หรือความสบายเป็นเครื่องตอบแทนถ้าทุกคนปฏิบัติเช่นนั้นสังคมก็จะยุ่งเหยิงวุ่นวายที่สุด แล้วก็คงไม่มีใครที่จะอยู่ได้อย่างสุขสงบ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการเกณฑ์ร่วมกัน การที่จะให้ผู้อื่นเคารพสิทธิของตนเองและไม่เบียดเบียนตนเอง ตนก็ต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นและไม่เบียดเบียนผู้อื่น ตนเองอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อตนเองอย่างไร ก็ต้องปฏิบัติอย่างนั้นต่อผู้อื่น

ความยุติธรรมเป็นแม่แบบของแนวทางต่างๆ เป็นแนวทางในเกณฑ์การตัดสิน ซึ่งมีกฎหมายเป็นเครื่องมือในการทำหน้าที่ความยุติธรรมนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดเพราะการที่คนเราจะกำหนดว่าอะไรคือความดี แล้วความดีกับความชั่วต่างกันตรงไหน เป็นเรื่องที่ต้องวิเคราะห์กันอย่างละเอียด

ความยุติธรรม คือ **ยุติ** และ **ธรรม** ติความตามตัวอักษรได้ว่าเป็นธรรมอันนำไปสู่ความยุติ คือจบลงแห่งเรื่องราวความยุติธรรมก็เหมือนกับประชาธิปไตย คือ ความคิดเห็นของคนส่วนมากที่มีความคิดเห็นอย่างเดียวกัน ผลประโยชน์ที่ได้รับคือผลประโยชน์ที่กลุ่มคนได้รับเหมือนกัน คิดว่าเหมือนผลประโยชน์ของส่วนรวมนั้นแหละ แน่นอนว่าบางครั้งความยุติธรรมมันต้องขัดผลประโยชน์ของคนกลุ่ม ๆ หนึ่ง

ความยุติธรรมเป็นตัวกำหนดทิศทางของสังคม ซึ่งความยุติธรรมของแต่ละสังคมไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น หากสังคมหนึ่งทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า การขโมยของเป็นเรื่องที่ถูกต้อง ถือว่ายุติธรรม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วความยุติธรรมที่เป็นที่นิยมมากที่สุดเป็นความยุติธรรมที่ต้องอยู่คู่กับคุณธรรมและจริยธรรม ที่เป็นเครื่องช่วยในการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าสิ่งไหนเป็นสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสม แล้วความยุติธรรมแบบไหนที่คนส่วนมากจะยอมรับ มนุษย์เราโดยกำเนิดล้วนแล้วแต่มีใจเป็นธรรมในกันขึงของจิตใจไม่เรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง

ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ต้องการชีวิตสันติสงบสุข ความเป็นธรรม ความก้าวหน้า ความเจริญรุ่งเรืองของเผ่าพันธุ์ ตลอดจนมวลมนุษยชาติ ซึ่งเป็นความปรารถนาของมนุษย์มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมที่กำหนด สภาพความปั่นป่วนของมนุษย์ล้วนล้อมรอบเกิดจากปัญหา ความไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะขอบเขตระหว่างประเทศหรือภายในแว่นแคว้นแตกต่างกันไป ตามสภาพของแต่ละประเทศแต่ละเผ่าพันธุ์

“ที่ไหนดมีการกดขี่ ที่นั้นย่อมมีการต่อสู้ ที่ไหนไม่มีความรู้ที่นั้นต้องได้รับการศึกษา ที่ไหนยังไม่มีการพัฒนา ที่นั้นต้องมีการเรียกร้องที่ไหนดไม่มีความถูกต้อง ที่นั้นต้องเรียกร้องความเป็นธรรม”

อุดมการณ์ของสังคมที่เกี่ยวข้องกับ **“ความเป็นธรรม”** มีหลากหลายกระแสความคิด และภายใต้อุดมการณ์ดังกล่าวทำให้เกิด **“เครื่องมือทางสังคม”** ในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อจะนำสังคมไปสู่อุดมการณ์นั้น ๆ ซึ่งก็ผลักดันกันมีอิทธิพล และมีบทบาทเหนือสังคมในแต่ละช่วงเวลาของการพัฒนาของสังคมที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยไม่เหมือนกัน เกณฑ์หรือมาตรฐานความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นภายใต้เครื่องมือต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคม จะทำอย่างไรที่จะทำให้ไปในทางเดียวกัน ในเวลานี้มาตรฐานความเป็นธรรมที่เกิดขึ้น ภายใต้เครื่องมือต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคม จะทำอย่างไรที่จะทำให้ไปในทางเดียวกัน ในเวลานี้มาตรฐานความเป็นธรรมตามกฎหมาย นอกจากจะไปได้กับมาตรฐานอื่นที่สังคมยึดถือแล้ว ในหลายๆ กรณีก็ทำให้ผิดไปจากที่สังคมคาดหวัง ดังนั้น การกล่าวถึง **“ความเป็นธรรม”** ทางสังคมจึงเป็นประเด็นที่มีหลายมิติ และโดยประการสำคัญมิได้มีระนาบเดียว มิได้หมายถึงการผูกขาดแต่เฉพาะแต่บทบาทของรัฐที่อ้างว่ามีรัฐเพื่อมาให้ความยุติธรรมเท่านั้น หมายความว่าหากกฎหมายที่จะทำหน้าที่ในการบอกว่าอะไรเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะโดยสายงานอาชีพหรือถูกคาดหวังจากผู้คนส่วนหนึ่งของสังคมที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลและมายาคติที่นักกฎหมายสร้างขึ้นตามกระแสความเชื่อชาญเฉพาะด้าน แต่ต้องการที่จะหมายถึงสังคมทั้งระบบที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

ประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้ ประชาชนต้องเป็น “พลเมือง”

รวบรวมและเรียบเรียงโดย...วารุณี ล้อมลิ้ม

การปกครองในระบอบ “ประชาธิปไตย” ไม่เพียงแต่จะต้องมีกติกาหรือมีรัฐธรรมนูญกำหนดเท่านั้น แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ คนหรือประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ และมีความแตกต่างหลากหลายภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพและหลักความเสมอภาค จะต้องมีความเป็น “พลเมือง” โดยต้องยึดมั่นในหลักศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา เมื่อประชาชนมีความเป็นพลเมืองแล้ว ระบอบประชาธิปไตยที่เป็นการปกครองโดยประชาชน หรือการปกครองที่ประชาชนปกครองตนเองจึงจะประสบความสำเร็จและมีความมั่นคงยั่งยืน

คำว่าพลเมือง (Citizen) เป็นคำที่คนทั่วไปมักไม่ค่อยเคยได้ยินนัก เราจะคุ้นเคยกับคำว่า ประชาชน (People) และ ราษฎร (Subject) มากกว่า ซึ่งคำทั้งสามนี้มีความแตกต่างกันดังนี้

ประชาชน (People) หมายถึง คนทั่วไปของประเทศ เช่น เราเป็นประชาชนคนธรรมดาไม่มีอภิสิทธิ์ใดๆ ประชาชนทุกคนต้องรู้กฎหมายใครจะปฏิเสธว่าไม่รู้ไม่ได้

พลเมือง (Citizen) หมายถึง ประชาชนที่เป็นพลกำลังของประเทศ ซึ่งมีส่วนเป็นเจ้าของประเทศนั่นเอง ต่างจากคนต่างด้าวเข้าเมือง เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศใด ย่อมหมายถึงบุคคลทั้งหลายที่มีสัญชาติของประเทศนั้นๆ ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เช่น เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศไทยย่อมหมายถึงคนทั้งหลายที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายไทย พลเมืองของแต่ละประเทศย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของประเทศนั้น บุคคลต่างสัญชาติที่เข้าไปอยู่อาศัยซึ่งเรียกว่าคนต่างด้าว ไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับพลเมือง

ราษฎร (Subject) หมายถึง คนของรัฐ ความหมายเดิมหมายถึง สามัญชน คือคนที่ไม่ใช่ขุนนาง โดยในสมัยรัชกาลที่ 5 ประชาชนเป็นไพร่หรือทาสเกือบทั้งหมด และพระองค์ได้ทำการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการแผ่นดินครั้งใหญ่ มีการเลิกทาส ทำให้ประชาชนกลายเป็นราษฎรที่ไม่ต้องรับใช้เจ้าขุนมูลนาย และมีสถานะทางกฎหมายเท่าเทียมกัน คือต้องเสียภาษีให้กับรัฐและต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองเช่นเดียวเหมือนกันหมด “ราษฎร” จึงหมายถึง คนธรรมดาหมู่คนที่มิใช่ข้าราชการ หรือทหาร ตำรวจ

คำว่า “พลเมือง” จึงมีความแตกต่างจากคำว่า “ประชาชน” และ “ราษฎร” ตรงที่ว่า พลเมืองจะแสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการรักษาสีตติต่างๆ ของตนรวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการแสดงออกซึ่งสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ความเป็นพลเมืองมีความหมายที่สะท้อนให้เห็นถึงบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของสมาชิกทางสังคมที่มีต่อรัฐ ต่างจากคำว่าประชาชนที่กลายเป็นผู้รับคำสั่งทำตามผู้อื่น ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจึงอยู่ที่การเปลี่ยนให้ประชาชนคนธรรมดาได้กลายเป็นพลเมืองที่มีสิทธิกำหนดทิศทางของประเทศได้

อ.ปริญญ์ เทวานฤมิตรกุล อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้อธิบายว่า “พลเมือง” ของระบอบประชาธิปไตยประกอบไปด้วยลักษณะ 6 ประการดังนี้

1 มีอิสรภาพและพึ่งตนเองได้ ระบอบประชาธิปไตยคือระบอบการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดในประเทศ ประชาชนในประเทศจึงมีฐานะเป็นเจ้าของประเทศ เมื่อประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ ประชาชนจึงเป็นเจ้าของชีวิตและมีสิทธิเสรีภาพในประเทศของตน ทำนองเดียวกับเจ้าของบ้านมีสิทธิเสรีภาพในบ้านของตน ระบอบประชาธิปไตยจึงทำให้เกิดหลักสิทธิเสรีภาพ และทำให้ประชาชนมีอิสรภาพคือเป็นเจ้าของชีวิตตนเอง “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นไท คือเป็นอิสระชน ที่พึ่งตนเองและสามารถรับผิดชอบได้และไม่ยอมตกอยู่ภายใต้อิทธิพลอำนาจหรือภายใต้ “ระบบอุปถัมภ์” ของผู้ใด เด็กจะเป็น “ผู้ใหญ่” และเป็น “พลเมือง” หรือสมาชิกคนหนึ่งของสังคมได้อย่างแท้จริง เมื่อสามารถรับผิดชอบตนเองได้

2 เคารพหลักความเสมอภาค ประชาธิปไตยคือระบอบการปกครองที่อำนาจสูงสุดในประเทศเป็นของประชาชน ดังนั้น ในระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าประชาชนจะแตกต่างหรือสูงต่ำกันอย่างไร ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน จะเป็นมีอาชีพอะไร ทุกคนล้วนแต่เท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ “พลเมือง” จึงต้องเคารพหลักความเสมอภาค และจะต้องเห็นคนเท่าเทียมกัน คือเห็นคนในแนวระนาบ (Horizontal) เห็นตนเท่าเทียมกับคนอื่นและเห็นคนอื่นเท่าเทียมกับตนไม่ว่าจะยากดีมีจน ทุกคนล้วนมีศักดิ์ศรีของความเป็นเจ้าของประเทศอย่างเสมอกัน ถึงแม้จะมีการพึ่งพาอาศัยแต่จะเป็นไปอย่างเท่าเทียม ซึ่งจะแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสังคมแบบอำนาจนิยมในระบอบเผด็จการ หรือสังคมระบบอุปถัมภ์ซึ่งโครงสร้างสังคมจะเป็นแนวตั้ง (Vertical) ที่ประชาชนไม่เสมอภาค ไม่เท่าเทียม ไม่ใช่อิสระชน และมองเห็นคนเป็นแนวตั้ง คือมีคนที่อยู่สูงกว่าและมีคนที่อยู่ต่ำกว่า โดยจะยอมคนที่อยู่สูงกว่าแต่จะเหยียดคนที่อยู่ต่ำกว่า ซึ่งมีใช้ลักษณะของ “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตย

3 เคารพความแตกต่าง เมื่อประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ ประชาชนจึงมีเสรีภาพในประเทศของตนเอง ระบอบประชาธิปไตยจึงให้เสรีภาพและยอมรับความหลากหลายของประชาชน ประชาชนจึงแตกต่างกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกอาชีพ วิถีชีวิต ความเชื่อทางศาสนา ดังนั้น เพื่อมิให้ความต่างนำมาซึ่งความแตกแยกในสังคม “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องยอมรับและเคารพความแตกต่างของกันและกัน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ถึงแม้จะแตกต่างกัน และจะต้อง

ไม่มีการใช้ความรุนแรงต่อผู้ที่เห็นแตกต่างไปจากเราได้ และต้องยอมรับโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจว่าทำไมเขาถึงเชื่อหรือเห็นแตกต่างไปจากเรา “พลเมือง” จึงคุยเรื่องการเมืองกันในบ้านได้ถึงแม้จะมีความเห็นทางการเมืองคนละข้าง

4 เคารพสิทธิผู้อื่น ในระบอบประชาธิปไตย ทุกคนเป็นเจ้าของประเทศทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ แต่ถ้าทุกคนใช้สิทธิโดยคำนึงถึงแต่ประโยชน์ของตนเอง หรือเอาแต่ความคิดของตนเป็นที่ตั้งโดยไม่คำนึงถึงสิทธิผู้อื่น หรือไม่สนใจว่าจะเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใด ย่อมจะทำให้เกิดการใช้สิทธิที่กระทบกระทั่งกันจนไม่อาจจะอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกต่อไปได้ ประชาธิปไตยก็จะกลายเป็นอนาธิปไตย เพราะทุกคนเอาแต่สิทธิของตนเองเป็นใหญ่ สุดท้ายประเทศชาติย่อมจะไปไม่รอด สิทธิในระบอบประชาธิปไตยจึงจำเป็นต้องมีขอบเขตคือมีสิทธิและใช้สิทธิเท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องเคารพสิทธิผู้อื่นและจะต้องไม่ใช่สิทธิเสรีภาพของตนไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น

5 เคารพกติกา ประชาธิปไตยต้องใช้กติกาหรือกฎหมายในการปกครองไม่ใช่อำเภอใจหรือใช้กำลัง โดยทุกคนต้องเสมอภาคกันภายใต้กติกานั้น แต่ถึงแม้จะมีกฎหมายหรือมีกติกาแต่หากว่าประชาชนไม่เคารพ หรือไม่ปฏิบัติตามกติกาก็หาไม่ประโยชน์อันใด ระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมี “พลเมือง” ที่เคารพกติกาและยอมรับผลของการละเมิดกติกา “พลเมือง” จึงต้องเคารพ “กติกา” ถ้ามีปัญหาหรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นก็ต้องใช้วิถีทางประชาธิปไตยและใช้กติกาในการแก้ไขไม่เล่นนอกกติกา และไม่ใช้กำลังหรือความรุนแรง

6 รับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม ประชาธิปไตยมิใช่ระบอบการปกครองตามอำเภอใจ หรือใครอยากจะทำอะไรก็ทำโดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม ดังนั้น นอกจากจะต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นและรับผิดชอบต่อผู้อื่นแล้ว “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตยยังจะต้องใช้สิทธิเสรีภาพของตนโดยรับผิดชอบต่อสังคมด้วย โดยเหตุที่สังคมหรือประเทศชาติมิได้ดีขึ้นหรือแย่ลงโดยตัวเอง หากสังคมจะดีขึ้นได้ก็ด้วยการกระทำของคนในสังคมและที่สังคมแย่ลงไปก็เป็นเพราะการกระทำของคนในสังคม “พลเมือง” จึงต้องตระหนักว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม และรับผิดชอบต่อการกระทำของตน “พลเมือง” จึงไม่ใช่คนที่ใช้สิทธิเสรีภาพตามอำเภอใจแล้วทำให้สังคมเสื่อมลงหรือเลวร้ายลงไป หากเป็นผู้ใช้สิทธิเสรีภาพโดยต้องตระหนักอยู่เสมอว่าการกระทำใดๆ ของตนเองย่อมมีผลต่อสังคมและส่วนรวม “พลเมือง” ต้องรับผิดชอบต่อสังคมและมองตนเองเชื่อมโยงกับสังคม เห็นตนเองเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยเริ่มต้นที่ตนเองหรือร่วมแก้ปัญหา ด้วยการไม่ก่อปัญหาและลงมือทำด้วยตนเอง ไม่ใช่เอาแต่เรียกร้องคนอื่น หรือเรียกร้องแต่รัฐบาลให้แก้ปัญหาแล้วตนเองก็ก่อปัญหานั้นต่อไป

ถ้าบุคคลตระหนักถึงคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองดีต่อประเทศชาติและสังคมโลกแล้ว ก็ควรที่พัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะดังกล่าวให้ครบทุกด้านเพื่อที่จะได้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ซึ่งแนวทางการพัฒนาตนเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลกมีดังนี้

1. การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว

ในครอบครัวประกอบด้วยสมาชิกที่สำคัญ ได้แก่ พ่อ แม่ และลูก ในบางครอบครัวคนอื่นๆ อาจอยู่ร่วมกับปู่ ย่า ตา ยาย เมื่อเราอยู่ร่วมกันในครอบครัวสมาชิกทุกคนต่างก็มีบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติร่วมกัน เช่น หน้าที่ของพ่อแม่ก็จะต้องหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว อบรมสั่งสอนและให้การศึกษาแก่ลูก ส่วนหน้าที่ของลูกที่มีต่อพ่อแม่คือการช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ เป็นต้น

2. การเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน

เมื่อเราอยู่ในโรงเรียนเราทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อโรงเรียนเสมือนอยู่ที่บ้านด้วย เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ เราจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน เพื่อจะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย การที่เราจะเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน เราควรปฏิบัติ ดังนี้

- เมื่อมาโรงเรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน รักษาความสะอาดภายในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน
- เคารพเชื่อฟังอาจารย์ ตั้งใจเรียนหนังสือ รวมทั้งทำงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่
- ปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ต้องรู้ว่าเมื่อเราเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่างๆ ควรปฏิบัติอย่างไร เมื่อเป็นผู้ตามควรปฏิบัติอย่างไร
- รู้จักแสดงความคิดเห็นตามสิทธิของตนเอง รวมทั้งรู้จักรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และเคารพข้อตกลงของคนส่วนใหญ่
- ถ้าเกิดความขัดแย้งกันให้แก้ปัญหาด้วยหลักเหตุผล ไม่ใช้อารมณ์หรือพลังกำลังในการแก้ไขปัญหา เพราะไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

3. การเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ต้องปฏิบัติดังนี้

3.1 ปฏิบัติตนตามระเบียบของชุมชน เช่น ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพาน ไม่วิ่งข้ามถนนตัดหน้ารถ ไม่ทิ้งขยะลงในที่สาธารณะ ไม่ทำลายสิ่งของที่เป็นของสาธารณะและทรัพย์สินส่วนตัวของผู้อื่นให้ได้รับความเสียหายเพราะความสนุกสนานของตนเอง

3.2 เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน เพื่อรักษาและเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน โดยในแต่ละชุมชนจะมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา เช่น ประเพณีการทำบุญเมื่อถึงวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น

3.3 การบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ช่วยกันเก็บขยะที่พบเห็นในบริเวณต่างๆ ช่วยดูแลต้นไม้ดอกไม้ในสวนสาธารณะ

3.4 ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยให้ทุกคนในชุมชนมีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ชุมชนที่มีป่าชายเลนควรจะร่วมใจกันอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อให้เป็นที่อยู่ของสัตว์ต่างๆ รวมทั้งยังเป็นแหล่งหลบภัยของลูกสัตว์น้ำอีกด้วย

4. การเป็นสมาชิกที่ดีของประเทศชาติและสังคมโลก ต้องปฏิบัติดังนี้

4.1 เคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสังคม เมื่อพลเมืองทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคม และบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น ไม่ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือไม่กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะทำให้รัฐไม่ต้องเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปราม และจับกุมผู้ที่กระทำความผิดมาลงโทษ

4.2 เป็นผู้ที่มีเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทุกคนย่อมมีอิสรเสรีภาพในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ซึ่งการรู้จักการใช้เหตุผลในการดำเนินงานจะทำให้ช่วยประสานความสัมพันธ์ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีงามต่อกัน

4.3 ยอมรับมติของเสียงส่วนใหญ่ เมื่อมีความขัดแย้งกันในการดำเนินกิจกรรมอันเกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และจำเป็นต้องตัดสินใจปัญหาด้วยการใช้เสียงข้างมากเข้ามาช่วย และมติส่วนใหญ่ตกลงว่าอย่างไร ถึงแม้ว่าจะไม่ตรงกับความคิดของเรา เราก็ต้องปฏิบัติตามเพราะเป็นมติของเสียงส่วนใหญ่

4.4 เป็นผู้ที่มีน้ำใจประชาธิปไตย และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ผู้ที่มีความเป็นประชาธิปไตยนั้น จะต้องมีความเสียสละในเรื่องที่จำเป็นเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมและรักษาไว้ซึ่งสังคมประชาธิปไตย เป็นการส่งผลต่อความมั่นคงและความก้าวหน้าขององค์กร ซึ่งสุดท้ายแล้วผลประโยชน์ดังกล่าวก็ย่อมกลับมาสู่สมาชิกของสังคม

4.5 เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ควรรู้จักเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เช่น บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด แต่ต้องไม่เป็นการพูดแสดงความคิดเห็นที่ใส่ร้ายผู้อื่นให้เสียหาย

4.6 มีความรับผิดชอบต่องาน สังคม ชุมชน และประเทศชาติ ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ย่อมต้องมีการทำงานเป็นหมู่คณะ จึงต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในงานนั้นๆ ให้สมาชิกแต่ละคนนำไปปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายไว้อย่างเต็มที่

4.7 มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง การปกครอง ในสังคมประชาธิปไตยนั้นสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครอง เช่น การเลือกตั้ง เป็นต้น

4.8 มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ช่วยสอดส่องพฤติกรรมชั่วร้ายของเยาวชนในสถานบันเทิงต่างๆ ไม่หลงเชื่อข่าวลือคำกล่าวร้ายโจมตีไม่มองผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเราเป็นศัตรู รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ด้วยสันติวิธี

4.9 มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตามหลักธรรม ทุกคนควรมีศีลธรรมไว้เป็นหลักในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม ถึงแม้จะไม่มีบทลงโทษใดๆ ก็ตาม

(1) ถ้าประชาชนเป็น “พลเมือง” ประชาธิปไตยถึงแม้จะเป็นประชาธิปไตยแบบผู้แทน คือ ประชาชนไม่ได้ใช้อำนาจอธิปไตยโดยตรง แต่ใช้โดยผ่านการเลือกผู้แทน แต่ก็ยังคงเป็น

การปกครองโดยประชาชนมิใช่การปกครองโดยผู้แทน หรือปกครองโดยนักการเมืองหรือพรรคการเมือง เพราะประชาชนที่เป็น “พลเมือง” จะเป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้การครอบงำหรือการกะเกณฑ์ของนักการเมืองหรือผู้มีอำนาจคนใด ประชาธิปไตยของประเทศที่มีพลเมืองจึงยังเป็นประชาธิปไตยที่เป็นการปกครองโดยประชาชนมิใช่ปกครองโดยนักการเมือง เมื่อประชาชนในสังคมใดเป็น “พลเมือง” สังคมนั้นก็จะเป็นสังคมพลเมือง (Civil Society) หรือสังคมที่ประกอบด้วย “พลเมือง” ที่เอาใจใส่ในความเป็นไปและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชน ปัญหาของสังคมและปัญหาของบ้านเมือง เมื่อเกิด “สังคมพลเมือง” ขึ้นมาแล้ว สังคมก็จะเข้มแข็งในการถ่วงดุลกับอำนาจ ทั้งอำนาจทางการเมืองและอำนาจทางเศรษฐกิจ การเมืองภาคประชาชนจะเข้มแข็ง ประชาชนจะมีบทบาทในการแก้ปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม หรือปัญหาอื่นๆ ทั้งหลายก็จะคลี่คลายแก้ไขไปได้ เพราะสังคมจะไม่รอคอยหรือเรียกร้องให้รัฐบาลมาแก้ไขให้แต่อย่างเดียว แต่จะช่วยกันแก้ไขทั้งสังคม ใครอยู่ชุมชนใด ใครอยู่ภาคส่วนไหนก็จะช่วยกันแก้ไขในส่วนของตนเอง

ประชาธิปไตยจะเป็นเช่นไรหากไร “พลเมือง”

ประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่มีได้ทำให้ประชาชนเป็นพลเมือง หรือไม่มี “การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง” ประชาธิปไตยก็จะล้มเหลว และเต็มไปด้วยอุปสรรคปัญหา ซึ่งลักษณะของปัญหาอาจจำแนกได้ 3 ประการ ดังนี้

1. เกิดชนชั้นปกครองใหม่ที่มาจากการเลือกตั้ง โดยประชาชนมิใช่ผู้ปกครองที่แท้จริง หากเป็นแต่เพียงความชอบธรรมให้กับผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง และประชาชนไม่มีอิสรภาพหรือจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง แต่เป็นผู้ที่อยู่ภายใต้ระบอบอุปถัมภ์ของชนชั้นปกครองใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น

2. เกิดการแตกแยกในสังคม เพราะประชาชนไม่ยอมรับความแตกต่างและไม่เคารพสิทธิเสรีภาพของกันและกัน ความเห็นที่ต่างกันจึงนำไปสู่ความแตกแยก ขัดแย้งและแบ่งเป็นฝักฝ่าย พรรคการเมืองและการเลือกตั้งจะกลายเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมหรือชุมชนหรือครอบครัวแตกแยก ประชาธิปไตยจะกลายเป็นเรื่องของพวกและการแบ่งข้าง ไม่ฟังซึ่งกันและกัน และถ้าขัดแย้งกันมากแล้วมิได้ตัดสินกันด้วยความจริง กติกา และกระบวนการยุติธรรม ในที่สุดก็จะนำไปสู่ความรุนแรงและเหตุการณ์นองเลือด

¹บทความวิชาการเรื่อง “การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education) : พัฒนาการเมืองไทยโดยสร้างประชาธิปไตยที่คน” โดย ปริญา เทวานฤมิตรกุล อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยแพร่โดยมูลนิธิ ฟรีดริช เนมานัน

3. ประชาธิปไตยที่ไร้พลเมืองจะเป็นประชาธิปไตยที่ใช้สิทธิเสรีภาพกันตามอำเภอใจ ทุกคนอ้างแต่สิทธิเสรีภาพของตนเองแต่ไม่มีใครพูดถึงความรับผิดชอบต่อสังคมใครอยากทำอะไรก็ทำ ไม่เห็นว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สังคมดีขึ้นหรือเลวลง ในที่สุดสิทธิเสรีภาพก็จะนำไปสู่ความเสื่อมทรามของสังคม

เมื่อสังคมไม่มี “พลเมือง” ประชาธิปไตยของประเทศนั้นก็จะล้มเหลว ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีอิสรภาพแต่อยู่ภายใต้ “ระบบอุปถัมภ์” ของนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับนักการเมืองเป็นแนวดิ่งไม่ใช่แนวระนาบ ส.ส. จะให้การอุปถัมภ์และประโยชน์แก่ประชาชนประชาชนก็เลือก ส.ส. คนนั้นเป็น ส.ส. เพื่อให้ความอุปถัมภ์แก่ตนเองต่อไป “พรรคการเมือง” จึงมักจะมีใช้เครื่องมือของประชาชนในการสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองดังที่ควรจะเป็น หากเป็นที่รวมกันของ “ผู้อุปถัมภ์” ที่มาจากการเลือกตั้ง การจัดตั้งรัฐบาลเป็นเรื่องของการจัดสรรผลประโยชน์และตามมาด้วยเรื่องการถอนทุนและคอร์รัปชันและสุดท้ายก็จบด้วยการรัฐประหารและฉีกรัฐธรรมนูญ ถึงแม้จะมีความพยายามแก้ปัญหาด้วยการร่วมกันเผยแพร่ประชาธิปไตยและสร้างจิตสำนึกประชาธิปไตยให้กับประชาชนแล้วก็ตาม แต่ระบอบประชาธิปไตยก็ยังล้มลุกคลุกคลานอยู่เพราะคนที่ไปเผยแพร่ประชาธิปไตยยังไม่เข้าใจใน “จิตสำนึกประชาธิปไตย”

เมื่อพลเมืองคือรากฐานของประชาธิปไตย จิตสำนึกประชาธิปไตยก็คือจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง หรือ Civic Education เพื่อเปลี่ยนประชาชนให้เป็นพลเมืองจึงเป็นทางรอดของประชาธิปไตย แต่การศึกษาเรื่องนี้จำเป็นต้องใช้เวลาเฉลี่ยอยู่ที่ 10 – 15 ปี หากประเทศไทยของเรามีการดำเนินการศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองอย่างจริงจังนับตั้งแต่บัดนี้ในไม่ช้าประเทศไทยจะมีพลเมืองมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นประชาธิปไตยที่เป็นการปกครองโดยประชาชนอย่างแท้จริง สังคมไทยจะกลายเป็นสังคมพลเมืองเมื่อถึงจุดนั้น สังคมจะเข้มแข็ง ปัญหาการเมือง สังคม ศีลธรรมแม้กระทั่งปัญหาเศรษฐกิจ ก็จะแก้ไขได้

ไม่มีระบอบการปกครองอื่นใดนอกจากระบอบประชาธิปไตย ที่ประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ ไม่มีระบอบอื่นใดนอกจากระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนจะมีสิทธิเสรีภาพและมีความเสมอภาคกัน ที่ผ่านมาประชาธิปไตยในประเทศไทยล้มเหลวเพราะเราไม่เคยสร้างประชาธิปไตยที่คน การสร้าง “พลเมือง” หรือเปลี่ยนประชาชนเป็น “พลเมือง” จึงเป็นหนทางในการพัฒนาประชาธิปไตยที่รากฐาน เราต้องดำเนินการนับแต่วันนี้ เพื่อให้ประเทศไทยมีประชาธิปไตยที่มั่นคง และเป็นประชาธิปไตยที่เป็นการปกครองโดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

จิตสำนึก

ในการอยู่ร่วมในสังคม

● โดย...ดลอง คงแจ่ม

จิตสำนึก (Conscientiousness) หรือ ความตระหนัก (Awareness) หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้นและตัดสินใจเลือกสนองตอบต่อสิ่งนั้นในทางที่ถูกต้อง ตามกฎระเบียบ กฎหมาย กฎระเบียบของสังคม จารีตประเพณีถ้าเราพูดถึง “คนไทย” สิ่งจะอดนึกถึงไม่ได้คือ การมีน้ำใจ การมีจิตใจเอื้อเฟื้อเพื่อแม่ การมีรอยยิ้มแบบสยามแต่ในปัจจุบันสิ่งต่างๆ เหล่านี้กลับเปลี่ยนไป มันเกิดจากอะไร การได้รับค่านิยมจากต่างประเทศมากเกินไป หรือเป็นเพราะพวกเราเองละเลยสิ่งเหล่านี้กันแน่ การขาดจิตสำนึกที่มีอยู่ในสังคมไทย สามารถเห็นได้ง่ายๆ เช่น เมื่อเราเข้าไปซื้อของที่เซเว่น และกำลังเข้าคิวเพื่อจะจ่ายเงินอยู่ นั่น ก็มีคนๆ หนึ่งเดินแซงคิวหน้าตาเฉย โดยไม่แคร์สายตาของผู้ที่เข้าคิวรออยู่ เป็นการกระทำที่มักง่าย ไร้จิตสำนึก สิ่งที่เราสามารถทำได้ คือ การสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับ “เด็ก” ซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต โดยสามารถเริ่มต้นได้จากพ่อแม่ ครู และครอบครัว ที่ให้เด็กเป็นคนเก่ง คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ เป็นคนดี คือ มีคุณธรรม จริยธรรม คิดดีทำดี และเป็นคนมีความสุข หากเราสามารถทำได้สังคมไทยกลับมาเป็นสังคมที่น่าอยู่เหมือนเดิม

ธรรมชาติของมนุษย์คือการใช้ชีวิตแบบสังคม สิ่งสำคัญของการดำเนินชีวิตของมนุษย์จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความสุขสงบ สันติ จึงทำให้นักวิชาการหลายคน ไม่ว่าจะเป็นนักสังคมวิทยา นักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักวิชาการสาขาต่างๆ พยายามค้นหาปัจจัยที่นำให้มนุษย์ได้รับความสันติสุข ในที่สุดทุกคนมีความเห็นตรงกันว่า สิ่งที่จะทำให้นมนุษย์ใช้ชีวิตอย่างสันติสุขคือ จำเป็นจะต้องปลูกฝังให้เขาเหล่านั้นมีจิตสำนึกที่ดี

คำถามที่หลายคนต้องการคำตอบคือ จิตสำนึกที่ดีคืออะไร? จิตสำนึกเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่ ภาระรับผิดชอบ และการทำงาน ดังที่เราได้ยินคำพูดเหล่านี้บ่อยครั้ง เช่น จิตสำนึกของความเป็นครู จิตสำนึกของการเป็นพลเมืองดี การมีจิตสาธารณะ จิตสำนึกของการเป็นคนดี จิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ดังนั้น จิตสำนึกจึงเกี่ยวข้องกับ

กับคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคล คำพูดเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความต้องการของสังคมและองค์กรให้สมาชิกและผู้ร่วมงานมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ มีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ช่วยเหลือเกื้อกูล มีเมตตาธรรมกรุณาธรรม มีความอดทน เศรษฐกิจพอเพียง มีความเสียสละ รู้จักให้อภัย

การที่บุคคลจะมีคุณธรรม มีจิตสำนึกที่ดี จำเป็นจะต้องมีการอบรมสั่งสอนหรือซึมซับประสบการณ์จาก ครอบครัวที่ดี ศาสนา และสังคมโดยรอบที่ดี และผ่านกระบวนการทำความดีจนติดเป็นนิสัย การที่จะทำให้จิตสำนึกเกิดขึ้นเองย่อมเป็นไปได้ยาก แต่สังคมในปัจจุบันผู้ใหญ่ไม่เพียงจะละเลยการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีๆ ให้กับเยาวชนแต่ ยังสร้างจิตสำนึกผิดๆ ให้กับเยาวชนอีกด้วยทั้งโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจ การมองเห็นภาพการกระทำที่ไม่ดีงามของผู้ใหญ่แล้ว ซ้ำอีก เช่น การทุจริตคอร์รัปชัน

การใช้และทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่รู้คุณค่า การบูชาเงินทองมากกว่าความดีงามเป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงหล่อหลอมให้กับเยาวชนของเราขาดจิตสำนึกแห่งความดีงาม คุณธรรม ในสังคมจึงอ่อนล้าอย่างเช่นทุกวันนี้ การเร่งปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องดีๆ และลดเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การปลูกฝังสิ่งผิดๆ ให้กับเด็กๆ จึงเป็นเรื่องที่สังคมต้องช่วยกันเร่งแก้ไข แต่ถ้าจะแก้ปัญหากันอย่างจริงจัง มีความมุ่งมั่นและจริงจัง ก็ย่อมทำได้ โดยการพัฒนาทั้งสามด้านควบคู่กันไป เพื่อให้เดินไปพร้อมกัน ไม่ให้ขาดอย่างหนึ่งอย่างใด ยกตัวอย่าง เช่น

การศึกษา เราพัฒนาการศึกษาให้สูงพร้อมกับการพัฒนาจิตใจได้ ซึ่งเมื่อก่อนในหลักสูตรการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประถมศึกษา มีวิชาศาสนาและศีลธรรมบรรจุไว้ซึ่งเป็นวิชาหลัก (มีชั่วโมงสอนทุกวัน) ซึ่งหลักการนี้จะทำการปลูกฝังให้เด็กเข้าใจถึงศีลธรรม จิตสำนึก และจริยธรรมได้ง่ายและจดจำได้นาน เพราะสมองของเด็กในช่วงนี้จะมีการเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว เมื่อรับรู้อะไรเข้าไปในสมองช่วงนี้เด็กจะจดจำได้ง่ายและลึกกว่าตอน (ใหญ่) โตแล้ว แต่ในปัจจุบันวิชานี้ไม่มีแล้ว ไม่ว่าระดับประถม หรือมัธยมหรือระดับไหนก็ตาม ถ้าจะเรียนก็ต้องบวชเท่านั้น

การควบคุมสื่อต่างๆ ให้คิด พูดและทำในสิ่งที่เหมาะสม ในด้านจิตสำนึก ตัวอย่างง่ายๆ รายการโทรทัศน์เกือบทุกรายการพิธีกรที่เป็นหญิง (ส่วนใหญ่จะเป็นดารา) แต่งกาย

ออกอากาศทั่วประเทศ ควรให้มีการควบคุมกันบ้าง ไม่ใช่ใครอยากแต่งอย่างไรก็แต่ง โดยไม่สนใจสายตาของผู้ชม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนที่นำเอาสิ่งเหล่านี้แหละเป็นแม่แบบ และดาราหลายคนแต่งตัวไม่ต่างอะไรกับนางในตู้กระจก และสื่อโฆษณาหลายอย่างที่สื่อให้เห็นว่าไม่เหมาะสม

ข้อนี้สำคัญมาก นั่นคือ **ครอบครัว** สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดต่อการสร้างปลูกจิตสำนึกของเยาวชน แต่หลายๆ คนมองข้าม แล้วสร้างสิ่งผิดให้เกิดต่อความรู้สึก เช่น มีลูกอายุแค่ 5-6 ขวบ ก็จับให้ใส่เวยลวย สายเดี่ยว ใส่กระโปรงสั้น ดัดผมแต่งหน้าให้ แล้วพาเดินเที่ยวห้างในวันหยุด เข้าร้านอาหารหรูๆ เสร็จแล้วพาไปดูหนัง เพื่อให้สังคมเห็นว่ามีความให้กับลูกกับครอบครัว แล้วตรงจุดนี้เมื่อเด็กโตอีกหน่อย เด็กเหล่านี้จะคิดอะไร จะทำอะไรได้ เพราะพื้นฐานในการคิดถูกปลูกฝังมาแบบนี้ ซึ่งเป็นการส่อไปแนวทางสิ้นเปลือง ทะเยอทะยาน อวดร่ำอวดรวย และเมื่อวันใดความต้องการที่จะได้แล้วไม่ได้เกิดขึ้น นั่นแหละคือปัญหาที่ตามมาหลายอย่าง เราอาจมองข้ามสิ่งเล็กๆ เหล่านี้ โดยมุ่งสู่ประเด็นใหญ่เพียงอย่างเดียว คือการเป็นประเทศที่พัฒนา เป็นผู้นำของภูมิภาค พัฒนาสู่วัฒนาการชั้นนำของโลก จนมองข้ามปัญหาเล็กๆ ที่เกิดซ้ำๆ ซากๆ จนหาสาเหตุไม่เจอเพราะถูกทับถมด้วยความอสังการของการพัฒนาด้านอื่น พอปัญหาเกิดก็หันมาแก้กันที่ปลายเหตุ (ขายผ้าเอาหน้ารอด) เพื่อพองให้ผ่านพ้นไปเท่านั้น

คุณประโยชน์ของ สตรอเบอรี่

ผลไม้สีแดงสดสวย ตัดกับกลีบเลี้ยงเขียวๆ อย่างสตรอเบอรี่ เมื่อถูกจัดเรียงในตะกร้าสามารถนำไปเป็นของฝากที่สวยงามทั้งนำรับประทานและมีคุณค่ามากจริงๆ เพราะนอกจากสตรอเบอรี่จะเป็นผลไม้ตระกูลเบอรี่สีแดงที่มีรสชาติหวาน หอมอมเปรี้ยว ที่ให้ความอร่อยแล้ว รู้ไหมว่าสตรอเบอรี่ยังมีประโยชน์ต่อร่างกายมากมายอีกด้วย

สารพัดประโยชน์ของสตรอเบอรี่

1. ป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง จากการวิจัยพบว่าวิตามินและสารแอนตีออกซิแดนท์ที่อยู่ในสตรอเบอรี่มีพลังในการต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าผลไม้อื่นๆ เช่น ส้ม องุ่น แอปเปิ้ล กีวี กล้วยหอม ลูกแพร์ และมะเขือเทศหลายเท่า วิตามินที่พบในสตรอเบอรี่ได้แก่ วิตามินซี วิตามินเอ โฟเลต และแอนโธยานินส์ ที่ช่วยยับยั้งการสร้างสารคาร์ซิโนเจน ซึ่งเป็นสารตั้งต้นก่อโรคมะเร็ง และแอนโธยานินส์สามารถหยุดการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

2. ช่วยบำรุง ถอนมดดวงตา พิวบูนิตา รวมทั้งเยื่อของอวัยวะต่างๆ ให้แข็งแรงจากวิตามินซี ฟลาโวนอยด์ กรดฟีนอลิกและกรดเอลลาจิก ที่มีอยู่ในสตรอเบอรี่

นอกจากนี้สารโพลีฟีนอลในสตรอเบอรี่ช่วยปรับความดันในตาให้เป็นปกติป้องกันการเกิดโรคต้อกระจก และโรคตาบอดกลางคืน

3. บะลอการเสื่อมของเซลล์ ด้านการอักเสบและลดความเสี่ยงของโรคที่เกิดจากความเสื่อมของร่างกายตามอายุที่เพิ่มขึ้น เช่น โรคไขข้ออักเสบ โรคหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ จากปริมาณสารฟอลิทีนอลแทนนิน และไฟเทส ที่มีปริมาณมากในสตรอเบอรี่

4. ปร่าโรคหัวใจ โดยโยอาหารโฟเลตและสารต้านอนุมูลอิสระมากมายในสตรอเบอรี่จะช่วยลดคอเลสเตอรอลในร่างกาย ส่วนวิตามินบีบางชนิดในสตรอเบอรี่ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อหัวใจให้แข็งแรง

5. บำรุงสมอง เพิ่มความจำแก่ผู้ที่มีอาการขี้หลงขี้ลืม เพราะเนื้อเยื่อและเส้นประสาทในสมองเสื่อมสภาพจากอนุมูลอิสระตัวร้าย แต่สารฟลาโวนอยด์จะช่วยชะลอการเสื่อมของสมอง คืนความเยาว์ให้แก่ระบบประสาท

เทคนิคการเลือก ล้าง เก็บรักษา สตรอเบอรี่

การเลือกสตรอเบอรี่ควรเลือกผลที่มีสีแดงเสมอกันทั่วทั้งลูก ไม่มีรอยข้ำมีขี้สีขาวสดติดอยู่กับผล หลังจากซื้อหากไม่ทานทันทีไม่ควรล้าง แต่ควรเก็บใส่ในภาชนะที่แห้งและมีฝาปิด โดยวางกระดาษเช็ดมือกระดาษทิชชู (paper towels) ลงบนก้นภาชนะก่อน จากนั้นวางสตรอเบอรี่ลงไปโดยไม่ให้ผลทับซ้อนกัน เพื่อป้องกันผลช้ำ แล้วปิดฝาให้สนิท นำไปแช่ในตู้เย็น ก่อนนำมาประกอบอาหารหรือรับประทานสดๆ ควรล้างให้สะอาด โดยล้างผ่านน้ำไหลประมาณ 1-2 นาที เช็ดผลเบาๆ ให้แห้งด้วยกระดาษเช็ดมือกระดาษทิชชู แล้วจึงดึงขั้วออกเพราะหากดึงขั้วออกก่อนจะทำให้ผลดูดซับน้ำไว้ ทำให้เสียรสชาติอร่อยๆของสตรอเบอรี่

คุณค่ามากมายอย่างนี้ ถูสตรอเบอรี่บ้านเรามาถึงเมื่อไหร่ อย่าลืมหาซื้อทานเพื่อต้านโรคร้าย ได้สุขภาพดีกันนะคะ

ข้อมูลจาก <http://sukkaphap-d.com/5>

จัดโต๊ะทำงาน ตามหลักฮวงจุ้ย ไม่ยาก!

รวบรวมโดย...อัญชลี บุณิกา

สวัสดีค่ะ พบกันกับสาระน่ารู้ ฉบับนี้ มีทริคดีๆ มาฝากกัน เป็นเรื่องใกล้ตัวของชาว office ที่ใช้เวลาในการนั่งทำงานอย่างต่ำ 8 ชั่วโมงต่อวัน (ใช้เวลาพอกับอยู่กับบ้านกันเลยทีเดียว) ประจวบเหมาะกับการที่ทางศูนย์การเรียนรู้ฯ 3 ย้ายสำนักงาน แห่งใหม่มาที่อาคารสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประจำจังหวัดสงขลา ชั้น 1 จึงต้องจัดที่นั่ง โต๊ะทำงานกันใหม่ เพื่อเสริมการทำงาน มีทริปการจัดโต๊ะทำงาน มาฝากกันคะ เพื่อให้โต๊ะทำงานของเราน่าทำงานมากขึ้น มาเริ่มจัดการจัดโต๊ะทำงานตามหลัก ฮวงจุ้ย กันเลย !

1. หลีกเลี่ยงการนั่งหันหลังให้กับประตู

ตามหลักฮวงจุ้ยนั้น การนั่งทำงานโดยโต๊ะทำงานหันหลังให้กับประตูทางเข้า-ออก เชื่อว่าจะทำให้ขาดโอกาสในการทำงานที่ดีแถมยังมีโอกาสเสี่ยงโดนเพื่อนร่วมงานหักหลังอีกด้วย แก้เคล็ดโดยใช้กระจกเงาบานเล็กๆ มาติดไว้ในตำแหน่งที่เราสามารถมองเห็นประตูหลังได้ ก็จะช่วยให้บรรเทาลง

หลีกเลี่ยงการนั่งหันหลังให้กับประตู

หันหน้าเข้ากำแพง

2. หันหน้าเข้ากำแพงก็ไม่ใช่เรื่องดี

เพราะการหันหน้าเข้าหากำแพงโดยตรงนั้น เป็นการลดทอนพลังในการทำงานให้ลดลง ทำให้งานที่ทำอยู่พบกับปัญหาหรืออุปสรรคอยู่เรื่อยๆ

3. ด้านหลังของโต๊ะควรเป็นกำแพงหรือตุ๊กตาสัตว์ชิ้นใหญ่

กำแพง ผนังทึบหรือเฟอร์นิเจอร์ชิ้นใหญ่ๆ อย่างเช่น ตู้เอกสารใบใหญ่ ที่จัดวางไว้ด้านหลังของโต๊ะทำงาน ตามหลักฮวงจุ้ยบอกไว้ว่า เปรียบเหมือนมีภูเขายืนอยู่ด้านหลัง มีผู้หลักผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือให้การสนับสนุน

กำแพงหรือตู้เอกสาร

รูปปั้นม้า

4. รูปภาพหรือตุ๊กตาที่เป็นรูปสัตว์ ต้องศึกษา

การตกแต่งโต๊ะทำงานด้วยตุ๊กตารูปปั้น หรือรูปภาพสัตว์ต่างๆ ใน 12 ปีนั้นๆ นั้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้ตุ๊กตาไก่เพื่อเสริมความกระฉับกระเฉง หรือรูปปั้นม้าเพื่อเติมไฟในการทำงานนั้น ต้องศึกษาก่อนล่วงหน้าว่าตุ๊กตาที่ใช้ ชงปะทะกับปีเกิดของตัวเองหรือไม่

5. ของเก๋ต้องเคลียร์

ตามศาสตร์ฮวงจุ้ยนั้น ชื่นชอบการเคลื่อนไหว ไม่ชอบสิ่งที่อยู่กับที่นานๆ ดังนั้น สิ่งใดที่ไม่ได้ใช้นานเกิน 1 หรือ 2 สัปดาห์ ต้องรีบเคลียร์ออกไปจากโต๊ะทำงาน เช่น เอกสารเก่า หนังสือที่ไม่ได้อ่าน เครื่องสำอางที่ไม่ได้ใช้หรือแม้กระทั่งขนมที่หมดอายุไปแล้ว

เคลียร์ของเก่าให้เกลี้ยง!

เพิ่มพื้นที่สีเขียวสักหน่อย!

6. เพิ่มพื้นที่สีเขียวบนโต๊ะทำงาน

การเพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างการปลูกต้นไม้เล็กๆ จะช่วยทำให้การสื่อสารกับผู้อื่นเป็นไปอย่างราบรื่น แต่ควรเลี้ยงให้มีหนาม เช่น กระบองเพชรที่มีหนามรอบตัว เพราะมีความเชื่อว่า นอกจากจะช่วยขี้แมลงศัตรูแล้ว อาจย้อนกลับมาทิ่มแทงเราเสียเองก็ได้เป็น อย่างไรก็ตามบ้าง ก็กับการจัดโต๊ะทำงานง่ายๆ ตามหลักฮวงจุ้ยที่นำมาฝากกัน ฮวงจุ้ยอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่ความตั้งใจในการทำงานของเรา เป็นสิ่งสำคัญกว่านะ

ปลายทาง

“ประชาธิปไตย”

โดย...มณฑล บุญ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงและยั่งยืน ประชาชน ข้าราชการ นักการเมือง และรัฐบาล จะต้องมีความเข้าใจที่เป็นประชาธิปไตย มีวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยและการปกครองจะต้องเป็นของประชาชน โดยประชาชน บางประเทศอาจจะมีระบอบการปกครองที่เป็นประชาธิปไตย แต่ถ้าผู้ปกครองไม่มีความเข้าใจที่เป็นประชาธิปไตย ไม่มีวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ได้ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์และความสุขอย่างแท้จริง มีความเข้าใจที่เป็นเผด็จการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและของพรรคพวกเป็นใหญ่กว่าของประเทศชาติและประชาชน ไร้ประสิทธิภาพและขาดความชอบธรรม ประเทศนั้นก็ยังไม่อยู่ในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและยั่งยืน ฉะนั้นจุดหมายปลายทางของการพัฒนาประชาธิปไตยให้เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงและยั่งยืน ข้าพเจ้าเห็นว่าจะต้องพัฒนาใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. **ต้องพัฒนาจิตใจประชาธิปไตย** กล่าวคือจะต้องพัฒนาจิตใจของประชาชน ข้าราชการ นักการเมือง และรัฐมนตรีให้มีความเข้าใจประชาธิปไตย เพราะจิตใจสำคัญมาก ถ้าจิตใจดีจะทำให้เกิดความคิดที่ดี การพูดที่ดี และการกระทำที่ดี มีความคิดกว้างไกลรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าใจความต้องการความจำเป็นของผู้อื่น มีใจอดทนไม่นำอารมณ์ หรือความรู้สึกส่วนตัวไปใช้ในการแก้ปัญหา แต่จะใช้เหตุผล สติปัญญาในการแก้ปัญหา และมีการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักสันติวิธี ประนีประนอม หรือปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ดังนั้นผู้ที่มีความเข้าใจเป็นประชาธิปไตยย่อมจะปฏิบัติประชาธิปไตยและเป็นคนรักประชาธิปไตยที่แท้จริง แต่ในทางกลับกัน หากจิตใจไม่เป็นประชาธิปไตยความคิด การพูดและการกระทำก็ไม่ใช่อะไรที่เป็นประชาธิปไตย

2. **ต้องส่งเสริมวิถีชีวิตให้เป็นประชาธิปไตย** โดยจะต้องส่งเสริมกันตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน หมู่บ้าน ตำบล และประเทศชาติ แต่ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะการส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในระดับหมู่บ้านและตำบล เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบล (ศส.ปชต.) ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเราสามารถส่งเสริมวิถีชีวิตให้เป็นประชาธิปไตยได้โดยการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง จะต้องไม่พยายามเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตคนในท้องถิ่น เช่น เวลาที่เข้าไปทำงานในพื้นที่ **“อย่านึกว่าเราเป็นผู้มีปัญญา ให้นึกว่าชาวบ้านเป็นครู”** ในเบื้องต้น เราต้องเรียนรู้จากคนในท้องถิ่นนั้นเสียก่อนว่ามีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ อย่างไร เพราะชาวบ้านเป็นผู้ที่รู้ปัญหาดีที่สุด โดยที่เราเอาความรู้ของเราเป็นส่วนประกอบเสนอแนะชาวบ้านเท่านั้นเอง ไม่ใช่ไปสั่งสอนหรือชี้แนะชาวบ้าน แต่สนับสนุนให้ชาวบ้านตัดสินใจปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยให้มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มอนุรักษ์ และอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มนำแนวทางประชาธิปไตยไปใช้ในการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีอำนาจในการต่อรอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านและตำบลของตน โดยให้หมู่บ้านหรือตำบลจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน ทำประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของทุกคนโดยไม่ถือโทษโกรธเคืองกัน แม้ว่าจะมีความเห็นที่แตกต่างกันแต่ก็ต้องเคารพในกฎหมายและกฎระเบียบของชุมชนจากการปฏิบัติงานตรวจเยี่ยมและติดตามการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบล สรุปรายการกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในหมู่บ้านหรือตำบลที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประชาธิปไตยในด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ตรวจเยี่ยมและติดตามการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตย และการเลือกตั้งตำบลเกาะกลาง อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่

ตรวจเยี่ยมและติดตามการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตย และการเลือกตั้งตำบลพร่อน อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

1. ด้านความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม (จิตอาสา) เช่น

1.1 ส่งเสริมให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาหมู่บ้าน เริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผน การติดตามผล และแบ่งสรรผลประโยชน์ โดยใช้เวทีประชาคมหมู่บ้าน

1.2 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มเวรยามประจำหมู่บ้าน โดยจัดให้สมาชิกในหมู่บ้านเฝ้าเวรยามประจำหมู่บ้าน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในทรัพย์สินของสมาชิกในหมู่บ้าน

1.3 สนับสนุนการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดตั้งสมาพันธ์อนุรักษ์ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาของตำบลเกาะยอ อ.เมือง จ.สงขลา ชมรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของ อบต.บางไผ่ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี เป็นต้น

2. ด้านทางสังคมและการเมือง เช่น

2.1 ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการวางกฎระเบียบของกลุ่ม

2.2 ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน มีคณะกรรมการดำเนินงานระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม มีสมาชิกนำเงินมาฝากและให้กู้

2.3 สนับสนุนการจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การจัดประเพณีทำบุญเลี้ยงพระ การละเล่นแบบย้อนยุค รำวงย้อนยุค (เวียนครก) จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ พบปะ ออกกำลังกาย เช่น ชมรมผู้สูงอายุตำบลพร่อน อ.เมือง จ.ยะลา จัดตั้งกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต.เกาะกลาง อ.เกาะลันตา จ.กระบี่ เป็นต้น

3. ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย สนับสนุนให้มีการออกระเบียบ กฎเกณฑ์ของหมู่บ้าน เช่น การใช้น้ำประปา การห้ามจับปลาด้วยเครื่องมือผิดกฎหมาย ห้ามยิงปืนโดยไม่มีเหตุจำเป็น เป็นต้น

3. พัฒนาการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย จะต้องพัฒนาการปกครองของประเทศ ให้เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยประชาชนได้รับประโยชน์และความสุขอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งนี้ โดยการพัฒนาประชาชนให้รู้จักใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองดี เช่น ใช้สิทธิการเลือกตั้งในทุกกระดับ โดยเลือกคนที่มีจิตใจที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เลือกเพราะเห็นแก่อำมีสสินจ้าง พัฒนานักการเมืองให้มีจิตใจประชาธิปไตย ถือการเมืองเป็นเรื่องประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ไม่ใช่การเมืองเป็นเครื่องมือหาประโยชน์ส่วนตนและพรรคพวก โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนและความเสียหายของชาติบ้านเมือง พัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริง คัดเลือกนักการเมืองที่มีความรู้ความสามารถมีจิตใจประชาธิปไตย สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อจะได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง และเป็นรัฐมนตรีบริหารประเทศด้วยประสิทธิภาพและความชอบธรรม

ดังนั้นการพัฒนาประชาธิปไตย เราต้องพัฒนาจิตใจตนเอง และส่งเสริมผู้อื่นให้เป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ มีชีวิตจิตใจสาธารณะ มีวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยที่จะนำไปสู่การพัฒนาการปกครองเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงยึดถือประโยชน์และความสุขของประชาชนเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุด...

สวัสดิ์ศรีครับ

เอกสารอ้างอิง

มหาดไทย, กระทรวง.กรมการปกครอง.คู่มือวิทยากรแกนนำระดับจังหวัด อำเภอ และอาสาสมัครต้นแบบประชาธิปไตย.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาสาสมัครรักษาดินแดน 2552.

เรื่องของหมู ที่ไม่ใช่หมูๆอีกต่อไป

โดย...สุเทพ บุญชู

สวัสดีครับท่านผู้อ่านทุกท่าน คอลัมน์ตอบปัญหาข้อใจ การเลือกตั้ง ฉบับนี้เป็นฉบับแรก เป็นคอลัมน์ที่น่าสนใจขอประเด็น ข้อกฎหมายที่ควรรู้ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง และมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ซึ่งถ้าผู้สมัครหรือประชาชนโดยทั่ว ได้ศึกษาข้อกฎหมายดังกล่าวแล้ว การกระทำผิดกฎหมายโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือการกระทำผิดโดยขาดเจตนา ก็จะไม่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งต่างๆ แต่ต้องขอสงวน ชื่อจริงของผู้ร้อง ผู้ถูกร้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ เพื่อไม่ให้กระทบถึงสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่าง ในการร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยมีข้อเท็จจริงในการร้องคัดค้านดังนี้ ในการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส หลังจากที่ได้คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ประกาศผลการเลือกตั้ง นายดำ ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหาร ส่วนตำบลน้ำใส เขตเลือกตั้งที่ 1 ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง ว่าในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส ไม่สุจริต และเที่ยงธรรม เนื่องจากนายขาว ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใสเขตเลือกตั้งที่ 1 ได้ซื้อหาหมูให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ 1 เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนน เลือกตั้งให้กับ นายขาว อันเป็นความผิดตามมาตรา 57 (1)

มาตรา 57 เมื่อมีการประกาศให้มีการเลือกตั้ง ในกรณีอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือ ผู้ใดกระทำการ เพื่อบุคคลใดผู้หนึ่งเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเองหรือ ผู้สมัครอื่น หรือให้ตนเว้นการลงคะแนนเลือกตั้ง ให้แก่ผู้สมัครใด ด้วยวิธีการดังนี้

(1) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

โดยมีพฤติการณ์แห่งคดีดังต่อไปนี้ ก่อนการเลือกตั้ง 5 วัน นายขาว ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส เขตเลือกตั้ง ที่ 1 ได้ขับรถจักรยานยนต์กลับบ้านพักขณะขับรถผ่านสนามเปตอง ของหมู่บ้าน ได้มีนายเอ นายบี นายโอ ตั้งวงดื่มเหล้ากันที่โต๊ะ หินอ่อนข้างสนามเปตองดังกล่าว เมื่อเห็นนายขาวผู้สมัครสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล น้ำใสเขตเลือกตั้งที่ 1 ขับรถจักรยานยนต์

ผ่าน จึงได้ชักชวนนายขาว ให้มาดื่มเหล้าด้วยกัน นายขาว จึงจอดรถจักรยานยนต์แล้วไปนั่งดื่มเหล้ากับนายเอและพวก เมื่อดื่มเหล้ากันได้สักพักปรากฏว่ากับแกล้มได้หมดลง นายเอกับพวกอยากกิน ขาหมูต้ม จึงขอหาหมูจากนายขาว นายขาวจึงให้นายเอ ขับรถ ไปเอาขาหมู ที่ร้านนายซี ซึ่งเปิดเป็นร้านขายหมูในหมู่บ้าน โดยนายเอ บอกกับเจ้าของร้านว่า นาย ข ให้มาเอาขาหมูไปต้ม พรุ่งนี้นายขาว จะมาจ่ายเงินให้ เมื่อนายเอได้ขาหมูมาจึงได้มา ต้มกินเป็นกับแกล้มในวงเหล้า ต่อมาในวันรุ่งขึ้น นายขาว จึงได้นำเงินไปจ่ายให้ นาย ซี เจ้าของร้านขายหมู นายดำ ทราบเรื่อง ดังกล่าวจากนายเอ จึงนำมาร้องคัดค้านการเลือกตั้งที่สำนักงาน คณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัด จากการสืบสวนสอบสวน มีพยานหลักฐานเชื่อได้ว่านายขาวได้กระทำความผิดจริง คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ใบแดงและ ยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ซึ่งศาลอุทธรณ์ก็มีคำพิพากษาให้ใบแดง ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้อง

ดังนั้นผลที่ตามมาของนายขาวที่ได้รับใบแดง นายขาว จะต้องถูกดำเนินการตามกฎหมายดังต่อไปนี้

- (1) ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (2) ถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญา
- (3) ถูกชดเชยค่าเสียหายในการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่

จากเรื่องร้องคัดค้านดังกล่าวที่ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่า ขาหมูเพียงขาเดียวก็ทำให้ นาย ขาว ผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส เขตเลือกตั้งที่ 1 ที่ได้กระทำความผิดพระราช- บัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องรับโทษทั้งโทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และถูกเพิกถอนสิทธิ เลือกตั้ง ซึ่งเป็นโทษที่หนักมากสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพราะถ้า ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งแล้ว จะลงสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าจะสมัคร รับเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติอีกไม่ได้ต่อไป และทำให้ บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นตำรวจ อัยการ ศาล ต้องมีงานทำเพิ่มขึ้นจากการไปแจ้งความดำเนินคดีอาญากับ ผู้กระทำความผิด ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าเรื่องดังกล่าวจึงเป็นเรื่องของหมูๆ ที่ไม่ใช่หมูๆอีกต่อไปครับ ผู้เขียนต้องขอจบเรื่องขอหมูที่ไม่ใช่หมูๆ อีกต่อไปไว้แค่นี้ครับ หากผู้เขียนมีข้อผิดพลาดประการใด ก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย พบกันใหม่ฉบับหน้าสวัสดีครับ

• กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 •

เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2557 ร้อยตำรวจเอก สมนึก กุลมณี ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ 3 ร่วมกับท่านอธิบดี จอมสปีวิสิฐ ผู้ตรวจการ สนง.กต. มอบนโยบายแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้แก่ ศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง ตำบลบางโป้ อำเภอมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พร้อมมอบชุดนิทรรศการเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ให้แก่ ศส.ปชต.บางโป้ เพื่อเป็นศูนย์กลางส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตยให้ประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย

เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2557 ร้อยตำรวจเอกสมนึก กุลมณี ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ 3 พร้อมพนักงานการเลือกตั้ง เดินทางลงพื้นที่เพื่อประชุมชี้แจงการดำเนินงาน และมอบชุดนิทรรศการเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง แก่ศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยตำบลโคกเคียน อำเภอมือง จังหวัดนราธิวาส

• กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 •

เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2557 ศูนย์การเรียนรู้ 3 ร่วมจัดชุดนิทรรศการให้ความรู้การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง พร้อมสาธิตเครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการ จังหวัดเคลื่อนที่ ณ วัดคลองรี อำเภอสตงิ่งพระ จังหวัดสงขลา

ร.ต.อ.สมนึก กุลมณี ผอ.ศูนย์การเรียนรู้ 3 และนายประภาส ไชนาพงษ์ ผอ.กต.จว.ปัตตานี และคณะส่งมอบชุดนิทรรศการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง ต.ตาสีอ้ายร์ อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี

• กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 •

ร.ต.อ. สมนึก กุลมณี ผอ.ศรก.3 ติดตามคณะผู้ตรวจ
พิระพงษ์ ไพรรินทร์ ในการตรวจเยี่ยม ศส.ปชต ตำบล
คลองขุด อ.เมือง จ.สตูล ทั้งนี้ได้มอบสื่อชุดนิทรรศการ
ให้แก่ ศส.ปชต.ตำบลคลองขุด ด้วย

เมื่อ 10 ต.ค.57 ร.ต.อ.สมนึก กุลมณี ผอ.ศรก.3
พร้อมคณะเดินทางไปปฏิบัติงานเป็นวิทยากร
บรรยายเรื่อง “การเสริมสร้างพลเมืองดีตามวิถี
ประชาธิปไตย” ให้ความรู้แก่ประชาชนจำนวน
ประมาณ 150 คน พร้อมทั้งตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำ
แก่คณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตย
และการเลือกตั้งตำบลนบปริง อำเภอเมือง จังหวัด
พังงา

ศูนย์การเรียนรู้ 3 นำโดย ร.ต.อ.สมนึก กุลมณี
ผอ.ศรก. 3 พร้อมพนักงานการเลือกตั้ง จัดนิทรรศการ
การเรียนรู้ประชาธิปไตย และสาธิตการใช้เครื่อง
ลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ในงาน “สิ่งห้ครามวิชาการ”
ระหว่างวันที่ 14-15 พ.ย. 57 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่ผ่านมา

รอบรู้ตามชาน

ร่วมเป็นวิทยากรฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างความมั่นคงระดับหมู่บ้าน ประจำปี 2557

บรรยายเรื่อง ทฤษฎีการเมืองและการปกครองท้องถิ่นไทย

ในวันที่ 10 กันยายน 2557

ณ ศาลาประชาคม อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

นายราชันย์ สุภัญญา พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน
บรรยายเรื่อง ทฤษฎีการเมืองและการปกครองท้องถิ่นไทย

ผู้เข้าอบรมระดมสมอง เสนอความคิด และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง

สาธิตเครื่องลงคะแนน

จังหวัดพังงา

ร่วมเป็นวิทยากรฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างความมั่นคงระดับหมู่บ้าน ประจำปี 2557

บรรยายเรื่อง ทฤษฎีการเมืองและการปกครองท้องถิ่นไทย

วันที่ 16 กันยายน 2557

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลลำน้ำผุด

นายราชนันท์ สุทธิญา พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน บรรยายเรื่อง ทฤษฎีการเมืองและการปกครองท้องถิ่นไทย

การประชุมคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลนบปริง ครั้งที่ 2 /2557

วันที่ 17 กันยายน 2557

ณ ศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลนบปริง

นางสาวชนิษฐา ปั่นทอง พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้างานการมีส่วนร่วม เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลนบปริง และเป็นตัวแทนศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 มอบชุดนิทรรศการป้ายประชาสัมพันธ์และของที่ระลึก

รอบรู้ตามหวาน

จังหวัดตรัง

สนง.กท.จว.ตรัง บรรยายให้ความรู้ วิธีประชาธิปไตย ให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และนักเรียน ตามโครงการเสริมสร้างความมั่นคงระดับหมู่บ้าน อ.กันตัง จ.ตรัง

วันที่ 11 กันยายน 2557 คุณเสน่ห์ รักรงค์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง พร้อมด้วย คุณสุดา จันทนพันธ์ พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการมีส่วนร่วม และคุณประพันธ์ งามวิวัฒน์นันต์ หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน บรรยายให้ความรู้ วิธีประชาธิปไตย ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 200 คน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นักเรียนโรงเรียนกันตังพิทยากรกร อ.กันตัง จ.ตรัง ตลอดจนได้มอบของที่ระลึกให้แก่ ผู้เข้าร่วมตอบคำถามเพื่อชิงรางวัลต่างๆ ณ หอประชุม คอซิมบี้ เทศบาลเมืองกันตัง อ.กันตัง จ.ตรัง

ปัตตานี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปัตตานี โดย นายสุนทร สหัสสธารา, นายสุทธิพงศ์ ศิริบุญหลง (กท.จว.ปัตตานี) นายประภาส ไชยนาพงษ์ (ผอ.กท.จว.ปัตตานี) และพนักงาน ร่วมกับโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 40 จังหวัดปัตตานี โดยนายนิพนธ์ นิกากิจ ผู้อำนวยการโรงเรียน และบุคลากร ปลุกต้นตะเคียนทอง ภายในบริเวณโรงเรียน วันที่ 21 ตุลาคม 2557

รอบรู้ตามชวน

จังหวัดระนอง

เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2557 เวลา 08.30 น. นายศุภชัย สมเจริญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง พร้อมคณะ ได้เดินทางมาตรวจเยี่ยม สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของสำนักงาน และมอบนโยบายการทำงาน เพื่อประสิทธิภาพการทำงานที่ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยมี พล.ต.ต.ปริญญา ขวัญยืน ประธาน กกต.จว.ระนอง พร้อมด้วย กกต.จว.ระนอง, น.ส.นุชนางค์ ลิ้มคุลย์ไพบูลย์ ผอ.กต.จว.ระนอง พร้อมพนักงานร่วมให้การต้อนรับ

รอบรู้ตามชวน

จังหวัดระนอง

วันที่ 3 ตุลาคม 2557 โรงเรียนพิชัยรัตนาคารดูงาน

วันที่ 18 กันยายน 2557 โรงเรียนศรีอรุณวิทยาดูงาน

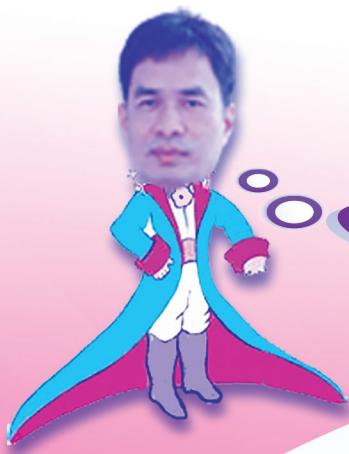

รอบรู้ตามหวาน

จังหวัดพัทลุง

กกต.จว.พัทลุง.เปิดพื้นที่จัดเวทีเสวนาหัวข้อ
“หมู่บ้านเข้มแข็งบนเส้นทางประชาธิปไตย”
ต.ท่ามิหรำ อ.เมือง จ.พัทลุง โดยมี ร.ต.อ.
สมนึก กุลมณี ผอ.ศรท. 3 ร่วมเสวนาและ
นำทีมพนักงานจัดชุดนิทรรศการในครั้งนี้

ในโอกาสขึ้นปีใหม่ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
โปรดดลบันดาลให้ทุกท่าน จงประสบแต่ความสุข ความสำเร็จ
สมบูรณ์ พูลลาภ ในสิ่งอันพึงปรารถนา ตลอดไป

Wishing you

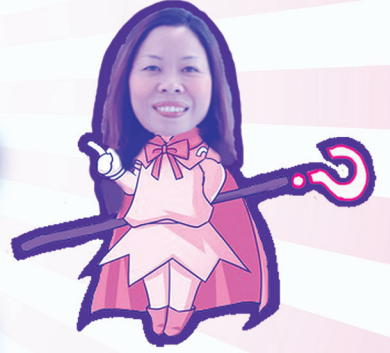
good time

good health

good cheer

HAPPY
NEW YEAR
2015

PEACE

LOVE

FUN

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระดับอปท. 3

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระดับอปท. 3

Happy New Year

คำอวยพรเนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ 2558

เนื่องในวโรกาสวันขึ้นปีใหม่ 2558 นี้ พมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกที่ท่านเคารพนับถือ ได้โปรดอำนวยการให้ทุกท่านตลอดจนครอบครัวจงมีความสุข ความเจริญ สุขภาพพลานามัยแข็งแรงประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีพลักกาย พลังใจมุ่งมั่นดำเนินการกิจสำคัญที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง และจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายใต้กรอบระยะเวลาในปีงบประมาณ 2558 ซึ่งจะเน้นภารกิจหลักขององค์กร คือการให้การศึกษาแก่พลเมืองหรือ Democratic Citizenship Education ที่เรากำลังจะเริ่มปลูกต้นไม้ประชาธิปไตย ด้วยกันเตรียมดินคือการสร้างพลเมืองให้เป็นกำลังของชาติ เป็นพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย จึงเป็นภารกิจที่สำคัญของบ้านเมือง ซึ่งภารกิจดังกล่าวนี้ จะสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ก็อยู่ที่พวกเราพี่น้องชาว กกต. ทุกคน ที่ต้องร่วมแรงร่วมใจกันนำภารกิจให้บรรลุเป้าหมายให้ได้ และทำด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตไม่ย่อท้อ ไม่เหน็ดเหนื่อย ขอให้พวกเราทุกคนมีพลักกายพลังใจที่เข้มแข็ง และมีความก้าวหน้าในชีวิตการทำงานตลอดไป

ว. ชู

นายชนาธิป บุญยเกตุ

ผู้อำนวยการสำนักการณรงค์และเผยแพร่

เปิดศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ตำบลเกาะกลาง อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2557

เปิดศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลเกาะกลาง อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2557 ที่ผ่านมา ท่านศุภชัย สมเจริญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง พร้อม รศ.สมชัย ศรีสุทธิยากร กรรมการการเลือกตั้ง เป็นประธานในการเปิดศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตยฯ (ศส.ปชต.) เกาะกลาง ทั้งนี้ ร้อยตำรวจเอก สมนึก กุลมณี ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ฯ 3 ได้จัดเตรียมชุดนิทรรศการเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง เพื่อให้ประธานกรรมการการเลือกตั้ง เป็นเกียรติมอบแก่ ศส.ปชต.เกาะกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตยให้ประชาชน ในท้องถิ่น อีกด้วย

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบบประชาธิปไตยที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อาคาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา ชั้น 1
เลขที่ 1112 หมู่ 2 ถนนสงขลา-เกาะยอ ตำบลพ่วง
อำเภอมือง จังหวัดสงขลา 90100
โทร. 074-333153 แฟกซ์ 074-333154
<http://www2.ect.go.th/home.php?Province=dlc3>

